RADY PRAKTYCZNE

1 2

1. *Fartuszek z kolorowego kretonu w grochy. Tył wiązany na kokardę, szeleczki skrzyżowane na plecach. Kieszonki nałożone.*
2. *Płócienny fartuszek dla chłopczyka, obszyty kolorową pliską. Duża kieszeń naszyta na przód.*

DLA NASZEJ DZIATWY.

3. Fartuszek z szarego płótna, przybrany bieliźnianym szlaczkiem.

4. Strojny fartuszek dla dziewczynki z białego batystu lub markizety, przybrany kokardami i kolorowym krzyżykowym haftem.

5. Sukienka domowa dla dziewczynki od 2-ch lat z kolorowego kretonu w paski.

6. Pajacyk z niebieskiego płótna lub kretonu. przybrany wypustką i paseczkiem wiązanym na przodzie.

ZABAWA.

Niedługo już zakwitną kasztany, a w ślad za tem pod ich rozłożystemi, gęstemi konarami pojawi się mnóstwo małych, zielonych, kolczastych kuleczek — tak chętnie zbieranych przez nasze pociechy. Zwykle, sam wysiłek, jakiego doznają przy zbieraniu, a także przesypywaniu tych przepysznie zielonych kulek, dostatecznie je zadawalnia i raduje.

Ale praktycznie będzie przypomnieć wychowawcom, że przez łączenie zapałkami lub wykałaczkami tych opadłych, młodziutkich kasztanów, możemy otrzymać różnego rodzaju zabawki, które poza parogodzinnem zajęciem milusińskich, dą im jeszczę możność wykazania swojej zręczności, pomysłowości i spostrzegawczości.

Któż z nas nie robił w ten sam sposób mebelków dla lalki, lub różnych figur i brył geometrycznych, nie mając jeszcze pojęcia o geometrji!

Nietylko młode kasztany, ale i inne owoce twarde, to doskonałe tworzywo do robót dla naszych dzieci. Każdy owoc ma sobie tylko właściwy wygląd, trzeba więc pochwycić te cechy specjalne i użyć owoc do właściwego celu. Na tym wypatrywaniu podobieństwa i o zastosowaniu odpowiedniem owoców polega twórcza praca dziecka.

Najbardziej owoce nadają się do wytwarzania zwierząt i ludzi. Ale też dziecko najbardziej interesuje się zwierzętami i najbardziej je lubi. Dlatego też stworzenie przez maleństwo „zwierzaka", mającego jakie takie podobieństwo do rzeczywistości, budzi radość, zapał i

entuzjazm. Przykłady, jakie podajemy na załączonych rysunkach,

są tylko małą cząstką tego, co można zrobić z omawianego wyżej

tworzywa. Podaję je tylko dla orjentacji wychowawcy, pozostawiając rozwinięcie pomysłów — małym wychowankom.

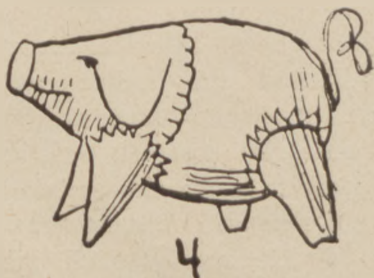
Do łączenia podanych materjałów najbardziej nadaje się klej stolarski, a dla wzmocnienia konstrukcji wytwarzanych przedmiotów należy łączyć ich części patyczkami, pociągniętemi klejem.

Rysunek 1. przedstawia kotka, którego tułów zrobiono z kasztana, głowę z orzecha laskowego, nogi, ogon z patyczków, wetkniętych w tułów, uszy z papieru, a wąsiki ze szczeciny, wziętej ze starej szczotki lub pendzelka.

Rysunek 2. — zajączek, powstał z małego ziemniaczka, na którym osadziliśmy główkę z galasówki, uszy z papieru. Szczegóły, jak oczy, pyszczek, dorysowuje dziecko rysunkiem.

Z szyszki można wykonać wiele zwierząt, a dla przykładu podajemy baranka, rys. 3. Głowa powstała z żołędzi, uszy z papieru, nogi z drucika lub patyczków.

Rysunek 4. pokazuje, w jaki sposób wykonać można świnkę. Na tułów użyto wydmuszki z jajka, ryj i nogi powstały ze skrawków papieru, zwiniętych w stożki i przyklejonych w odpowiednich miejscach po na cięciu ząbków. Na głowie nakleja się kłapiaste uszy.

Korek o kształcie walca lub ściętego stożka jest znakomitą składową częścią różnych postaci. Z trzech różnej wielkości korków, przez połączenie ich klejem, patyczkiem, lub drucikiem i po wetknięciu ogona, nóżek z patyczków, oraz dodaniu z kartonu uszu i wycięciu pyszczka, powstanie piesek, rys. 5.

Gałązka sosny, świerku z odpowiednio przyciętemi odnóżkami, może być w całości użyta na tułów, nogi i szyję sarny, jelenia, konika i t. p. Głowę dodaje się z żołędzi. gliny, fasoli lub bobu, rys. 6.

Widzimy więc, że wykonywanie wyżej podanych robót nietylko jest zajęciem dziecka, obroną przed nudą, nietylko pobudza rozwój jego spostrzegawczości i twórczości, ale zapoznaje je z przyrodą, zbliża z nią, wzbogaca jego wiedzę przez zabawę — a więc rozwija je.

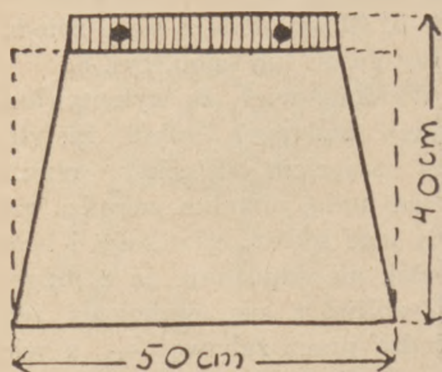
L. Barańska.

Spódniczka fałdowana.

Robimy ją ze 150 — 200 gr. pięknej wełny, gat. „Luksusowa", firmy: „Włóczki, Wełny Trójkąt w Kole" S. A., w duże fałdy, które otrzymać możemy, robiąc 6 oczek prawych i 2 oczka lewe. Spódniczka ta składać się będzie z dwu równych prostokątów, które wkońcu zeszyjemy razem, po uprzedniem dodaniu u góry spódniczki — paska - ściągacza. Dla otrzymania dokładnych rozmiarów najlepiej wykrajać z gazety potrzebny nam prostokąt, którego jeden bok winien stanowić połowę szerokości spódniczki, drugi zaś — jej długość, co u nas na rysunku wynosi 50 cm. × 40 cm. Na ilości oczek, równych 50 cm. długości, robimy równo 6 oczek prawych, 2 oczka lewe i t. d. w ciągu 40 cm. Następnie przenosimy oczka na dużo

cieńsze druty i w ciągu 4 cm. robimy 2 oczka prawe, 2 oczka lewe i t. d. Wszystkie oczka spuszcza

się w równej linji. Po zrobieniu drugiej, takiej samej części spódniczki, zeszywamy je ze sobą i doszywamy po 2 guziki z przodu i po 2 guziki z tyłu. Szelki robimy na ilości oczek, równej 4 cm., każdą długości 50 cm., ściegiem: stale wszystkie oczka prawe, przyczem nie należy zapominać o dziurkach na guziki. Szelki te będą ładniejsze, jeśli z jednej strony, z przodu poszerzymy je trochę, a zakończymy śpiczasto, spuszczając po 1 oczku w każdym rzędzie z każdej strony roboty.

Przy wkładaniu spódniczki, krępujemy je na plecach. Dobrze jest podszyć spódniczkę na wstążce, by się w pasie nie rozciągała.

„Henriette"

Redakcja i Administracja: Litewska 16. Tel. 9-41-00. Konto P.K.O. 14555
Cena prenumeraty „MŁODEJ MATKI": w kraju płatna tylko z góry:
rocznie 13 zł. — półrocznie 6 zł. 50 gr. — kwartalnie 3 zł. 25 gr.
Zagranicą: półrocznie zł. 10 — rocznie zł. 20.
Prenumeratę dwutygodnika „MŁODA MATKA" przyjmują wszystkie księgarnie, oraz urzędy pocztowe w kraju i zagranicą.
Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redaktorka L. Czechowska przyjmuje interesantów we środy od godz. 15 — 16-ej

Wydawca: Polski Komitet Opieki nad Dzieckiem.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i L. Czechowska.

Zakł. Graf. „Drukarnia Bankowa", Warszawa, Moniuszki 11.